

47 jaar belangeloos muzikale inzet in ons parochieleven

Marcel Schelfhout viert dit jaar zijn 50 jaar koordirigentschap. Jawel, je leest het goed: 50 jaar, waarvan 27 jaar als dirigent van het Merchtem's Parochiaal Mannenkoor en de voorbije 20 jaar van het gemengd koor Canticorum. Het gouden Sint-Romboutskruis is het meest recente ereteken in een lange lijst.

Van koorlid naar dirigent

In zijn jeugd in Hamme volgde hij notenleer, solozang, harmonie en piano. Hij zong in het mannenkoor van het V.T.I. in Aalst en was solist-bariton in het legerkoor. Als 18-jarige promoveerde hij van koorlid naar dirigent van het kerkkoor in Hamme. Talloze cursussen bij het toenmalige ANZ, voorloper van Koor en Stem, hielpen hem steeds beter te worden. Als 15-jarige volgde hij accordeonlessen en nam hij deel aan de Europese kampioenschappen in Luxemburg.

In 1973 kwamen Paul Stuckens, de toenmalige voorzitter van het Merchtem's Mannenkoor, en Jef De Roy vragen of Marcel 'af en toe' en 'tot er iemand anders was', wou komen dirigeren. 'Af en toe' werd al gauw elke dinsdag en van 'iemand anders' was geen sprake meer. In de beginjaren was Albert Van der Perre, vader van Marcell's vrouw Marie-Henriette, koster-organist in de kerk van Merchtem. De begeleiding op het orgel was bijgevolg nooit een probleem. Het werden glorieuze jaren met vierstemmige koorwerken van August De Boeck, succesvolle deelnames aan de provinciale koorwedstrijden die hen tot in de eerste divisie brachten. Het verplichte vierstemmig koorwerk voor die wedstrijd werd speciaal voor het MPM bewerkt en had als titel, vreemd genoeg, 'Franse ratten, rolt

uw matten'. Talloze huwelijks- en begrafenisvieringen spekten de kas en bezorgden alle koorleden ieder jaar weer een overvloedig Ceciliafeest.

Bestuursvergaderingen vonden plaats in het magazijn van Jefke Stella.

In 1993 trok Marcel met een volle bus koorleden, waaronder ook enkele van Merchtem, van Lebbeke naar Parma waar ze in het Teatro Regio optredens verzorgden, alsook in de kerk van Brescello (waar de film met Don Camillo werd gedraaid). Onvergetelijk!

Naar één gemengd koor?

Omstreeks 2000 werd het voor het mannenkoor moeilijker om nieuwe zangers aan te trekken en de vier stemmen in balans te houden. Op datzelfde ogenblik wou José Goossens een stap opzijzetten als dirigente van het vrouwenkoor Crescendo. Er was wat overleg en de 2 koren zouden opgaan in een nieuw vierstemmig gemengd koor onder leiding van Marcel. Canticorum kon, met Frans Heyvaert als voorzitter, van start gaan. Wonderlijk genoeg en tegen de verwachtingen in bleef ook het MPM verder zingen...

Canticorum kende memorabele optredens: Carmina Burana en het Requiem in het Paleis voor Schone Kunsten te Brussel (nu Bozar), het Requiem van Mozart nabij Parijs, Missa en la bémol van A. De Boeck (een onafgewerkte stuk van de componist dat Marcel terugvond en vervulde!), Conscience herdacht en Cantate van August De Boeck, talrijke kerstconcerten en 'Onvergetelijke melodien',...

Op alle kerkelijke hoogdagen en gemeentelijke initiatieven: altijd waren

Marcel en zijn koren bereid om het beste van zichzelf te geven. Samen zingen geeft immers zoveel vreugde en verbondenheid. Is liefde voor muziek erfelijk? Soms wel, want dochter Ilse en kleindochter Marilou stappen verder in Marcell's muziekspoor. De jongens hebben het meer voor voetbal. Marcel besluit met de triumfmars uit Aïda op orgel. Tot de volgende repetitie, Marcel! Want inmiddels versterkt hij graag de baspartij.

Aurelia volgt Marcel op

Aurelia Cornelis wordt de nieuwe dirigente van Canticorum. Een voornaam waar alvast muziek in zit. Ze woont, net als haar voorganger Marcel, in Lebbeke maar ze is afkomstig van Sint-Gillis waar ze zich nog elke maandag verder op het grote orgel bekwaamt: J.S. Bach, J. Pachelbel, H. Schütz.

Aurelia's leven is muziek, en muziek is haar leven. Slechts een tweejarige onderbreking in dat rijke muziekleven na de geboorte van haar kinderen Tigaut en Chiara.

Ze behaalde het klassieke zangdiploma bij Diane Verdoodt en volgde 8 jaar pianoles bij Dirk Vermeir. Die laatste is ons niet onbekend; hij verzorgt de begeleiding bij de (kerst)concerten van Canticorum. Geen opleiding voor doetjes!

Ze vergast in het stadhuis van Dendermonde al meer dan 20 jaar de jubilarissen (50, 60 en 70 jaar getrouwd) op enkele liederen naar hun keuze.

Ze zingt al 20 jaar solo in trouw- en rouwmissen als sopraan en onder de naam Alegria treedt ze ook samen met trompettiste Hilde Meskens op.

Al 10 jaar is ze vaste koster in de gevangenis van Dendermonde: daar gaat de voorkeur meer naar Taizé, gospels en hedendaagse liederen. Die vieringen betekenen voor onder meer de daklozen, verslaafden en illegalen die op er hun proces wachten een lichtpuntje in hun trieste bestaan. En in het revalidatiecentrum Ter Sig in Wieze geeft ze muziektherapie. Muziek opent voor haar de deur naar haar sociaal engagement. En dan het koorleven. In 1987 begon ze op 16-jarige leeftijd als dirigente in het St.-Lutgardiskoor van Sint-Gillis, gevolgd door het Sint-Martinuskoor. Ze heeft 15 jaar het Gerarduskoor in Opstal (dat intussen van naam veranderde) op het orgel begeleid. Van 2001 tot 2008 leidde ze het Merchtem's

mannenkoor en vanaf 2009 het vocaal ensemble Nobile in Lebbeke. In de nasleep van corona verlegden de jonge mensen echter hun interesse: zumba, sport, naaien ... Daarom ging Nobile sinds september 2022 op in het koor Cantabile (Opwijk). De koorleden van Canticorum zijn wat honkvaster. Niet alleen hebben zo goed als alle leden zich opnieuw geëngageerd, er zijn ook 6 nieuwe, goede stemmen bijgekomen. Goed nieuws dus voor Aurelia, Canticorum en Merchtem, want samen zingen in een toffe sfeer maakt gelukkig! (RvH) (foto A.DC.)